

ה"ת 39341/07/20 - חאפז עומר נגד תחנת קדמה - טייבה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 39341-07-20 עומר נ' קדמה - טייבה (מרחב שרון)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקש	חאפז עומר
נגד	
משיבה	תחנת קדמה - טייבה (משטרת ישראל, מרחב שרון)

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)

[נוסח חדש] תשכ"ט-1969.

רקע

1. בתאריך 19.7.20 פנה המבקש לבית המשפט בבקשה המונחת לפני - בקשה להחזרת אקדח אותו מסר ביום 13.7.20 לשוטרי משטרת ישראל שהתייצבו בביתו ובקשו שימסרנו לידיהם בשל קיומו של מידע פלילי הקשור אליו (להלן: "האקדח").
2. המשיבה מתנגדת להחזרת האקדח למבקש.

נימוקי הבקשה

3. בבקשתו בכתב טען ב"כ המבקש כי:
 - א. מבדיקה שערך מול האגף לרישוי כלי יריה עולה כי לא ניתנה כל הוראה לביטול רשיון הנשק שלו וכי הוא עצמו לא היה מעורב בכל ארוע פלילי וכך גם אקדחו אשר היה שמור בכספת שרק הוא עצמו מסוגל לפתחה.

ב. לא התקיים כל יסוד סביר להניח שהאקדח שימש לביצוע עבירה כלשהי או שהוא קשור לכל עבירה ותפיסתו נעשתה בניגוד לחוק וללא כל צו של בית משפט.

4. בדיון שהתקיים בפני הוסיף ב"כ המבקש וטען כי הסיבה היחידה לכך שהמשטרה תפסה

את אקדחו של הלה, נעוצה בהנחיה כללית של המשטרה לתפוס את כלי הנשק של כל תושבי

הכפר זמר, בעקבות ארוע של רצח כפול שארע בו ביום 7.7.20, וכי פניית המשיבה אל המשרד לבטחון פנים בבקשה לבטל את רשיונו להחזקת האקדח, נעשתה רק לאחר שהוא עצמו פנה לבית המשפט בבקשה דנן (ר' הודעת ביטול הרשיון מיום 17.8.20 - ת/1).

5. מפני כל אלה, עותר ב"כ המבקש להחזרת האקדח לידי לאלתר.

עמדת המשיבה

6. בתגובתה בכתב לבקשה, ציינה המשיבה כי בבוא העת "תציג מסמכים לעיון בית המשפט" ובמהלך הדיון שהתקיים בפני עשתה כן, וגם הוסיפה וטענה כי ההליך בו נקט המבקש לשם החזרת האקדח לידי איננו ההליך המתאים בנסיבותיו של מקרה זה, שכן היה עליו לפעול בהתאם להוראות חוק כלי היריה, תש"ט-1949 בדרך של הגשת ערר לבית המשפט המחוזי, שהוא הערכאה המוסמכת. ועוד טענה המשיבה כי מדובר בבקשה מיותרת משום ש"רשיונו של המבקש להחזיק בנשק בוטל בימים האחרונים... ואין לו סמכות חוקית לקבל את הנשק לידי".

דיון והכרעה

7. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, למסמכים שהונחו בפני ולעובדה שרשיונו של המבקש להחזקת האקדח בוטל, מסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות.

ואלה הם טעמי:

א. סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969,

קובע כי: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

סעיף 13(ג) לחוק כלי היריה, תש"ט - 1949, קובע כי: "כשיש לשוטרי יסוד לחשוב שבכלי יריה מסוים נעברה עבירה לפי חוק זה, רשאי הוא לתפוס אותו כלי יריה; והמשטרה רשאית להחזיק ברשותה כלי יריה שנתפס כך, עד שבית משפט מוסמך יחליט מה ייעשה בו".

לנוכח התמונה העולה מההודעה אותה קבל המבקש מהמשרד לבטחון פנים (ת/1) ולפיה ההחלטה לבטל את רשיונו להחזקת האקדח התקבלה על בסיס מידע הקושר אותו לסכסוך ובשל **חשש לפגיעה** בין הצדדים לאותו סכסוך, וגם מהמסמכים שהוצגו בפני על ידי המשיבה, אני סבורה כי המסגרת הנכונה לדיון בבקשה היא זו שנבחרה על ידי ב"כ המבקש לצורך הזה, דהיינו פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, ולא חוק כלי היריה, תש"ט-1949, המחייב קיומו של יסוד סביר לכך שנעברה עבירה בפועל.

ב. אמנם, לאחר שעיינתי בחומר שהונח לפני, אינני בטוחה כי לשוטרים שתפסו את האקדח מידי המבקש היה את אותו "יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". דא עקא, שנכון לעת הזו ומאז 17.8.20 המבקש אינו רשאי להחזיק באקדח לאחר שרשיונו בוטל בהחלטת פקידת הרישוי של המשרד לבטחון פנים, על פי המלצת משטרת ישראל "בגין חומר חסוי... מידע הקושר אותו לסכסוך אדמות עם שכנו וכמו כן קיים חשש בשל זה, לפגיעה בין שני הצדדים" - ר' ההודעה בדבר ביטול הרשיון - ת/1. לפיכך, לא אוכל להעתר לבקשה להחזרת האקדח לידי.

בנסיבות אלה נדמה כי על ב"כ המבקש לפעול בדרך של הגשת ערר על ההחלטה הנ"ל.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

המסמכים שנמסרו לעיוני, ימצאו בלשכתי החל מיום ה' - 27.8.20, ויוחזרו למשיבה באמצעות פקיד העזר של בית המשפט.

ניתנה היום, ד' אלול תש"פ, 24 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.